

Zoveel om trots op te zijn!

Wethouder Gert Jan van Noort

Beste mensen,

Voor u ligt een bijzondere krant met verhalen van inwoners uit Harderwijk en Hierden. Vooral zij, die door hun tomeloze inzet Harderwijk nog mooier maken.

Ieder met zijn idealen, ideeën, projecten en bijzondere initiatieven om de eigen stad of dorp prettiger te maken om te wonen, te werken en te leven. Vaak mensen uit eigen buurt, die naast hun werk, de handen uit de mouwen steken om belangeloos anderen te helpen. Sommigen al maanden, maar meer nog jaren achter elkaar.

Vrienden die graag in Harderwijk op bezoek komen, hoor ik geregeld

zeggen: "Wat is Harderwijk toch een leuke stad". Dat *Harderwijk* middeleeuwse historie heeft en vol staat met prachtige monumenten, dat weten we allemaal. En dat we nu dankzij het Waterfront weer pal aan het water liggen. Met een prachtige fonkelnieuwe flaneurboulevard en bruggen waar oude bidders en moderne zeiljachten

onderdoor varen, ja; daarop mogen we supertrots zijn. Toch zijn het ook de inwoners uit Harderwijk en Hierden die opvallen. Mensen die niet wegstijgen als er iets gedaan moet worden. Die iets speciaals bedenken; een show, voorstelling, bijeenkomst of festival waar iets moois gebeurt. Geweldig toch? Elkaar ont-

moeten en onbezorgd genieten van onze stad, ons dorp en van elkaar. Ik word daar blij van. Van verbindingen die ontstaan en onderlinge verbondenheid binnen onze samenleving. Inwoners van Harderwijk en Hierden staan voor elkaar klaar, een hecht gemeenschapsgevoel. Er zijn zoveel *vrijwilligers* die zich inzetten voor an-

deren of voor Harderwijk en Hierden. Zij hoeven niet zo nodig in de *krant* maar komen dat nu wel in deze speciale Harderwijk-zijn-wij-samen-editie. Zodat iedereen kan lezen over juist die buurt- en wijkgenoten waarover je niet zo vaak leest. Over Harderwijkers en Hierdenaren waar we trots op zijn!

12 'Wonderfoon vol nostalgie'

Harderwijkse vrijwilligers toveren uit oude, omgebouwde PTT-telefoons een glimlach bij ouderen met dementie.

13 Makelaar in vrijwilligerswerk

Samen met collega's, gezin of vrienden zinvol vrijwilligerswerk doen? Annemiek en Willemiek van Present regelen het.

05 Eetcafé Evelien

Evelien Simon bedacht haar 'eetcafé' voor jongeren, die niet naar de kroeg willen en verder (haast) nergens terecht kunnen.

08 Trots op Harderwijk

Vulaan: 'Ik ben trots op Harderwijk, omdat...' Wat zou u antwoorden? We vroegen het op straat aan willekeurige voorbijgangers...

15 Spelletjes op Sonnevank

Twee uurtjes, eens per drie weken. Pea en Petra maken pret en laten ouderen genieten. Al meer dan twintig jaar.

11 Harderwijkse intensieve aanpak scoort

07 Bewoners doen alles samen

14 Met elkaar 'in' de fiets

Puzzel mee en win!

Op pagina 14 van deze krant vindt u een woordzoeker. Verspreid in deze krant staan 39 woorden die in deze woordzoeker voorkomen. Deze woorden staan schuingedrukt in de leestekst. Streep alle woorden weg in de puzzel en ontcijfer de oplossing. Mail de oplossing naar burgerschap@harderwijk.nl

‘Pleegouders zijn, is een manier van leven’

Zeker van kinderen met een beperking

“Ja, wij dachten dat wij dat wel zouden kunnen.”

Zo. Dat klinkt stellig! Het is het heldere antwoord van Tineke Leussink op de vraag of je tevoren weet of je geschikt bent voor het pleegmoederschap van een baby met het Downsyndroom.

Haar partner Hannie Kleij knikt en bevestigt: “Ja, dat dachten we toen”.

Ik vind het nogal wat. Sowieso om pleegouder te willen worden, of te zijn. Maar een kind met een beperking een thuis bieden; poeh, dat is verreweg de meeste mensen die ik ken, niet gegeven. Waarom een pleegkind? En waarom met een beperking?

“We hebben het altijd al leuk gevonden om te zorgen voor kinderen”, vertelt Tineke. Hannie vult aan: “Maar voor ons hoefde het niet langs de ‘gewone’ weg. Dus geen zwangerschap. En een kind adopteren was in die tijd, in 1987, niet eenvoudig. Van een bevriend stel, dat ook pleegkinderen had met een verstandelijke beperking, hoorden we over de William Schrikker Stichting. Die bemiddelt in de pleegzorg van kinderen met een beperking, of kinderen van ouders met een verstandelijke beperking en die eigenlijk niet zelfstandig hun kinderen kunnen opvoeden”.

‘Voor ons was het een wensdroom die uitkwam’

“Onze dochter Celine is bij ons komen wonen in 1987, toen ze drie maanden oud was. Haar ouders konden niet goed voor haar zorgen en deden daarom afstand van het meisje. Voor ons was het een *wensdroom* die uitkwam. Het was een heerlijk kind. Een lekker grietje. En dat is ze nu nog steeds!”

Pleegmoeders zijn voor zo’n meisje, dat lijkt mij ingewikkeld en zwaar. Daar kijken jullie vast anders tegenaan, want er kwam daarna nóg een kind bij jullie wonen.”

“Jazeker. Wij kregen Mark in 1992. Hij was toen bijna twee jaar oud. Mark heeft RTS; het zeldzame Rubinstein-Taybi Syndroom, een aangeboren

genetische afwijking met onder andere een verstandelijke handicap. Je ziet het direct aan hem; z’n gezicht, z’n duimen. Vroeger heette dat het ‘brede-duimen-syndroom”.

Tineke (59) en Hannie (62) verleenden in hun huisje aan de Kleine Oosterwijk ook kortdurende *pleegzorg* en weekend pleegzorg. “Uiteindelijk maar een paar weken. Zulke crisispleegzorg of tijdelijke pleegzorg bleek niets voor ons. Vooral niet, omdat onze eigen kinderen daardoor teveel prikkels kregen en zich daardoor niet prettig voelden”.

“De keus voor pleegzorg komt voor ons voort uit een gedeeld idealisme”, verduidelijkt Tineke, “maar ook omdat we dachten dat we het wel konden”. Hannie: “Ik snap dat er ouders zijn die denken dat ze het niet kunnen, maar er zijn echt ouders die dat juist best wel kunnen. En dan is een gezin toch echt een betere plek dan een instelling”. Sinds vijf jaar is Hannie Kleij voorzitter van de landelijke patiëntenvereniging van de Stichting Rubinstein-Taybi Syndroom. “Waar lotgenotencontact een belangrijke rol speelt. Heel Nederland telt 120 mensen met dat syndroom, waarvan drie in Harderwijk”.

Wij vinden het dus allebei zelf helemaal niet zo bijzonder

“Ik snap het wel dat er destijds zoveel jonge kinderen in een instelling terecht kwamen. Er was destijds weinig keus. Tegenwoordig zijn er fantastische opvangmogelijkheden, zoals een kinderdagverblijf of orthopedisch dagcentrum. Onze dochter kon zelfs terecht op een ‘gewone’ dagopvang. Je hebt nu ook logopedie, orthopedagogie, ergotherapie en fysiotherapie. Daar heb je ontzettend veel hulp aan. Vroeger was dat er allemaal niet...” Tineke: “Dus als het nu mogelijk is, dan heeft een gezin toch echt de voorkeur. Zo denken ook de meeste deskundigen erover.”

Dan komt er nog iets om de hoek kijken, dat de keuze voor het pleegouderschap van beide dames misschien ook heeft beïnvloed.

Hannie: “Tineke’s zus heeft ook een beperking. En de broer van mijn jeugdvriendin was verstandelijk beperkt door een rode hond-infectie tijdens de zwangerschap. We zijn er dus allebei mee opgegroeid. Wij vinden het dus allebei zelf helemaal niet zo bijzonder”.

Maar ik dus wel. Hoe gaat het nu met jullie pleegkinderen?

“Celine zei op haar twaalfde al dat ze later op zichzelf wilde gaan wonen. Dat voornemen hebben we kunnen rekken tot ze 21 werd. Nu woont ze in Woonzorg Rotonde van Careander, aan de Annie M.G. Schmidtlaan, waar vroeger het politiebureau stond. Mark ging zes weken erna het huis uit, in 2009. Op z’n achttiende. Dus tien jaar geleden.”

Toch blijven hun pleegkinderen de nodige aandacht vragen, ook al wonen ze niet langer meer fulltime bij hun pleegouders. “Mark is nu drie weekenden in de maand van zaterdagmiddag tot zondagavond bij ons thuis. En Celine komt als ze zin heeft, maar belt wel elke dag een paar keer. Voor ons is pleegouderschap een manier van leven. Het vormt voor ons geen belasting. Al zijn we af en toe best wel eens moe.”

“Soms heb je er wel even genoeg

van, maar over het algemeen is het juist verschrikkelijk leuk. We doen het graag.” Met dat ‘soms’, lacht ze, dacht Hannie aan de cavia die Celine een tijd terug zo graag wilde. En er dus kwam. “En wie moet daar dus voor zorgen?”, vraag ze naar de bekende weg. “Juist ja: wij dus. Maar dat beest zit dus niet hier thuis bij ons, maar daar bij haar. Snap je wat dat betekent...?” Het voorbeeld laat volgens Tineke aardig zien wat het in hun geval inhoudt: “Normaal zorg je voor een kind tot het volwassen is. Voor ons geldt: die zorg blijft altijd”.

Hannie vindt wel, dat hun omgeving zich dat niet altijd realiseert. Typisch voorbeeldje van al een tijdje geleden: “Celine is nu 31 en zit op hockey in Nunspeet. Daar brengt Tineke haar dus heen en ook weer thuis. Ook nu ze wedstrijden speelt. Laatst nog, naar Amstelveen. Maar toen wilden ze van de club dat wij daar ook ging meedraaien met de kantinediensten. Kijk, dat vonden we niet zo redelijk en hebben we ze ook uitgelegd.”

‘We voelen ons zó gesteund door de buurt’

Ze lachen als ik vraag naar toekomst-plannen. Een tweede cavia wellicht? “Nee”, schreeuwen ze bijna en gelijktijdig. “Een robotbeest, dat lijkt ons wel wat. Ons leven? Anders?

Nee, dat hadden we niet anders gewild!”

Zowel Hannie als Tineke willen ook iets vertellen over hun buurt. “Onze buurt is best belangrijk voor ons. ‘Zij voegen iets toe’, zeggen ze juist van onze kinderen. Daarmee hebben we het dus wel getroffen! Ze klagen ook nooit, terwijl ze gezien Mark zijn hobby - muziek maken! - daar best reden toe hebben.” En Hannie en Tineke willen de groep vrijwilligers even onder de aandacht brengen: “Wij hebben er wel altijd voor gezorgd dat er ook andere vrijwilligers bij de opvoeding *betrokken* waren, zodat wij er nooit alleen voor hebben gestaan. Anders hadden we dit ook niet gekund!”

onlinestadsgesprek.
harderwijk.nl

DENK MEE,
DOE MEE!

Naar de website

Bekeerd tot duurzame energie

Geloof het of niet, maar nog steeds kopen de meeste Harderwijkse huishoudens hun stroom bij grote internationale stroomproducenten als het Zweedse Vattenfall, dat de NUON opslokte, en het Duitse RWE, het moederbedrijf van Essent.

'ER VLOET LOKALE
STROOM UIT ONZE
STOPCONTACTEN'

Wim Sederel deed dat tot voor een paar jaar geleden ook, maar – zullen we zeggen: - 'kwam tot inkeer': "Ik was naar een avond van de gemeente over windenergie", vertelt de oud-Rabobankdirecteur zelf. "Daar vertelde een man, een inwoner van het Brabantse plaatsje Dongen, over plannen om bij hem in de buurt een grote windmolen te plaatsen. Samen met buurtgenoten legde hij geld in, gingen ze bij de bank een lening aan en lieten de windmolen in eigen beheer bouwen. Nu gebruiken ze de winst na aftrek van de aflossing voor leuke projecten in hun eigen buurt. Geweldig verhaal vond ik dat!"

Kort erna, nu bijna twee jaar geleden, verruilde Sederel z'n goedbetaalde baan als bankdirecteur voor die van directeur van de lokale energiecoöperatie Endura, die hij zelf had helpen opzetten met bevlogen plaatsgenoten als Ruud Mantingh, Doeko Hekstra, Gerrit Franken, Henry Staal, Gerard van de Haar, Brigitte Nugteren, Sander Fijn van Draat en Marcel van den Broek. "Ik wilde me inzetten voor een beter milieu", licht hij zijn opmerkelijke overstap toe.

'Investeren in lokale projecten die wij samen belangrijk vinden'

Sederel lacht breeduit. "Het is toch vele malen mooier dat het geld niet wegvloeit naar grote energiemaatschappijen als Vattenfall en RWE? In plaats daarvan gaat het naar onze Harderwijkse samenleving. Zodat we het kunnen investeren in lokale projecten die wij samen belangrijk vinden. Bijvoorbeeld in nieuwe boeken voor onze bibliotheek, of de renovatie van een schoolplein". Een idealist dus, die Sederel. "Ja; zó wil ik helpen een samenleving op te bouwen. En dat kan prima met een coöperatie. Het is ook een heel mooi concept: samen bouwen, samen de lusten". Sinds zijn aantreden loopt het hard bij Endura. Hij lanceert het ene na het andere initiatief.

Zo kwam Endura met zogeheten postcoderoos-projecten. Omwonenden (met een postcode van aangrenzende stads- en dorpswijken) die zelf geen - of niet genoeg - zonnepanelen op hun dak

willen of kunnen hebben, mogen hieraan meedoen. Wie meedoet wekt niet alleen duurzame zonnestroom op, maar krijgt bovendien van de overheid een forse korting op de energielasting. De Hierdense manège Rantrime liet als eerste zo'n zevenhonderd zonnepanelen op het dak leggen. Die leveren nog maar sinds een paar weken flink wat stroom.

Snel volgden meer initiatieven: de daken van de nieuwbouw van verzorgingstehuis Sonnevancx krijgen negenhonderd zonnepanelen. Dat biedt Harderwijkers woonachtig in het midden en aan de zuidkant van de stad de mogelijkheid om met flinke korting op de energierekening mee te doen. Ook op het Bouw en Infrapark is een groot zonnedak van Endura net klaar. Eind april werden de details over een zonnepark op het overloop-parkeerterrein aan de overzijde van de N302 aan de leden gepresenteerd. Met 7500 panelen vervult het grootste project tot nu toe.

En op het dak van California, naast de Slaaphof aan de Deventerweg, komen volgend jaar waarschijnlijk

ook nog eens driehonderd panelen te liggen. Niet toevallig: Endura zetelt op de benedenverdieping van dit bedrijvengedouw. Uw grootste kans om Wim Sederel te ontmoeten, want hij is daar bijna dagelijks aan het werk...

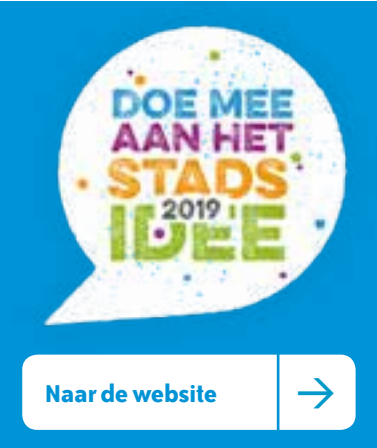
'De leden bepalen wat we doen met het geld dat we straks verdienen'

Maar wie zich afvraagt wat nu het slimst is om duurzaam met energie om te gaan, kan net zo goed terecht bij Henk van de Berg; lid van de Endura-werkgroep 'Warmte' en ook trouw bezoeker van de Endura's Energiecafé's. "Daar hoor je verhalen hoe mensen hun huis heel goed hebben geïsoleerd en nu een fractie kwijt zijn aan wat ze vroeger aan energie kwijt waren. Want echt: met isoleren kom je tegen lage kosten meteen een heel eind!", vertelt Henk enthousiast. Hij is sinds kort penningmeester van de coöperatie die gaat over de zonnepanelen op manège Rantrime en het geld dat daarmee wordt verdiend. Nieuwe Endura-leden kennen hem vast ook, want

Henk komt op verzoek graag even langs. Hij laat dan zien met welke isolatiemaatregelen men thuis de meeste winst behaalt. Daarvoor neemt hij dan een warmte-camera mee, die goed zichtbaar maakt waar warmte uit de woning 'lekt'.

Langzaamaan stroomt dus steeds meer lokale stroom uit onze stopcontacten. En de zonnepaneel-aandeelhouders zijn minder geld kwijt aan hun energierekening, omdat ze nu stroom 'terugleveren' aan het stroomnet. En daarom minder energielasting hoeven te betalen.

"Maar het mooie is dat we een coöperatie zijn, dat is dus eigenlijk een vereniging, maar met een zakelijk doel", legt Sederel uit. "De leden in zo'n coöperatie zijn heel betrokken en bepalen met elkaar wat er gebeuren moet met het geld dat we straks verdienen. Dat kunnen we teruggeven aan de inwoners van Harderwijk en Hierden, maar ook besteden aan zaken die we met z'n allen belangrijk vinden".

‘Iedereen is van betekenis voor elkaar’

ZorgDat helpt elke inwoner die hulp goed kan gebruiken

De naam ‘ZorgDat’ popt geregeld op, overal in de stad. Zelfs in deze krant. Veel mensen weten het, maar nog meer mensen weten het niet: wat is ZorgDat en wat doet ZorgDat? Hier een korte uitleg:

ZorgDat is een brede welzijnsorganisatie binnen Harderwijk en Hierden, die zich richt op het welzijn van alle inwoners. Er werken meer dan vierhonderd vrijwilligers en ook nog eens zo’n veertig beroepskrachten. Samen leveren ze in elke wijk en buurt een behoorlijk uiteenlopend aanbod van diensten waar iedere Harderwijker of Hierdenaar gebruik van mag maken. Ze organiseren ook veel activiteiten waaraan ook iedereen kan en mag meedoen. ZorgDat krijgt voor het uitvoeren van al die diensten subsidie van de gemeente. De Harderwijkse gemeenteraad ziet welzijn als een algemene voorziening en wil dat het met iedere inwoner goed gaat en dat je in Harderwijk prettig woont en gelukkig kan leven.

De vrijwilligers en medewerkers van ZorgDat zetten zich daarvoor in. Ze ondersteunen, stimuleren, ontwikkelen en begeleiden mensen met wie het niet zo goed gaat als eigenlijk mogelijk is. Zelfs bij mensen thuis leveren ze een breed dienstenpakket aan welzijn en informele zorg.

‘Wij maken Harderwijk de actiefste stad van Nederland’

De coaches van GA! Harderwijk zorgen ervoor dat wij lekker in ons vel komen te zitten.

Moeten we wel meedoen...

“Wij maken van Harderwijk de actiefste stad van Nederland! We inspireren alle Harderwijkers, sterk én kwetsbaar, op het gebied van sport, cultuur en beweging. Het resultaat? Harderwijkers met een gezonde leefstijl, die lekker in hun vel zitten en allemaal meedoen.”

Dát is de missie van coach Monique Mennen en haar collega-coaches. “Eén doel en één visie, namelijk ervoor zorgen dat iedereen meedoet en vitaal blijft”, vat ze het zelf kernachtig samen. Mennen wordt al zeven jaar ingehuurd door de gemeente Harderwijk om inwoners in beweging te krijgen. Sinds vorig jaar is ze ook sportparkmanager op Sportpark Parkweg.

Mennen treffen we samen met maatschappelijk sportcoach Kees Grovenstein, bekend van Veld 42 en de straatvoetbaltoernooien voor daklozen. Allebei dragen ze een blauw trainingspak waarop het nieuwe logo groot op de borst prijkt. “De coaches zijn veelal gymleraren. Je hebt ook sportcoaches, die zijn meer actief in de wijken”, legt Mennen uit. Ze vormt samen met een stuk of drie, vier leerlingen (aan de sportopleiding van Landstede) ook een ‘beweegteam’. “De bedoeling is dat elke wijk zo’n beweegteam krijgt”, vertelt ze. Grovenstein: “Nu nog zijn we vooral op scholen en bij naschoolse activiteiten actief, maar we willen voor alle leeftijdsgroepen iets opzetten”.

Zo willen de coaches ouderen meer toeleiden naar sportaanbieders. Er is nu ook een ‘seniorenbeweegcoach’, die ouderen adviezen geeft om meer te bewegen. In september wordt

zelfs een seniorenportdag georganiseerd. En onder auspiciën van ZorgDat is een heuse senioren-beweegraad actief. Volgens Kees is hun belangrijkste doel om eenzame mensen uit hun isolement te halen. Maar de coaches zijn net zo goed actief voor kwetsbare kinderen. Kees legt uit: “Dat zijn kinderen die bijvoorbeeld door armoede niet vanzelfsprekend kunnen deelnemen aan activiteiten”. De coaches gaan in gesprek met hun ouders en vertellen ze dan bijvoorbeeld over het bestaan van een sport- en een cultuurfonds. Met hulp daarvan kunnen kinderen dan toch gewoon meedoen. Monique: “Ouders die met armoede te maken hebben moeten vaak over een drempel. Of ze weten niet van het bestaan van deze fondsen, of ze durven er niet naar te vragen”.

Speciaal voor mensen ‘met afstand tot de arbeidsmarkt’, waaronder ook statushouders, organiseert Monique Mennen het project GA! Op Weg. De sportparkmanager doet dat samen met een aantal sportclubs op het park, waaronder hockeyclub De Mezen, jeu de boulesvereniging Harderwieker Bielegger ‘84 en de beachvolleyballers van VVH. Zij krijgen ook alle hulp van Landstede, Sportcentrum Iedema, het Participatiehuis, Veld 42, Meerinzicht Sociaal en Top Taal. Monique vertelt: “De vijftien deelnemers gaan met GA! Op Weg vier maanden lang, vier dagen in de week op dit sportpark intensief met elkaar aan de slag met taallessen, sporten, werken en gezondheidslessen. En dat met maar één doel, namelijk om in de toekomst actief deel te kunnen nemen aan de Harderwijkse samenleving”.

Kees: “Met sporten leer je hoe je met anderen moet omgaan. Sportverenigingen bieden een hele goede basis, waar je veel kunt leren. Dat geldt net zo goed voor cultuur. Ook bij een toneelvereniging of fotografeervereniging kun je jezelf heel goed ontwikkelen”.

GA! Harderwijk: ‘Kom in beweging!’

Genoeg te doen in Harderwijk en Hierden: het aanbod aan sportieve en culturele activiteiten is mega. Eraan meedoen is voor velen nog wel een dingetje...

Daarom is er GA! Harderwijk. GA! staat voor ‘Gezond en Actief’ het is een platform dat allerlei partijen verbindt die één gemeenschappelijk doel hebben: ervoor zorgen dat iedere inwoner van Harderwijk en Hierden meedoet en in beweging komt.

GA! Harderwijk is een samenwerking van alle werkgevers (of opdrachtgevers) van sport- en cultuurprofessionals. Organisaties zoals VCO (Vereniging van Christelijk Onderwijs), gemeente Harderwijk, ZorgDat, Cultuurkust, JOGG Harderwijk, EduCare en Landstede doen eraan mee. Bij elkaar hebben ze ruim twintig professionele coaches en nog veel meer vrijwilligers uit de sectoren sport, bewegen, gezondheid, welzijn en cultuur. Die werken sinds de Kick Off van GA! Harderwijk in september vorig jaar nauw met elkaar samen. Daardoor draaien er in onze stad en ons dorp nu veel meer verschillende gezonde en actieve programma’s. Zoals het kunstmenu, bewegingsonderwijs en sportieve activiteiten in elke wijk. Sinds kort werken ook de coaches van JOGG-Harderwijk onder de vlag van GA! Harderwijk.

Monique Mennen en Kees Grovenstein zijn beiden trots op hun werk. “Ik heb ook in omliggende gemeenten gewerkt, maar Harderwijk loopt hierin toch echt voorop”, stelt Monique. Als het er om gaat mensen in de maatschappelijke zorg in beweging te krijgen, geldt de Harderwijkse aanpak zelfs als landelijk voorbeeld”, voegt Kees daar nog aan toe. Monique: “Wij zijn onderdeel van een club hele enthousiaste gasten, die altijd op zoek zijn naar en bezig zijn met leuke dingen. Een goeie groep die de schouders eronder zet en echt mensen in beweging weet te krijgen!”

Eetcafé Evelien: ‘ook onder jongeren komt eenzaamheid vaak voor’

‘De kippenpootjes vliegen bij mij de pan uit’

In juni vorig jaar ging – zonder bombarie of publiciteit – een nieuw initiatief van start: Eetcafé Evelien. Eens per drie weken op de zaterdagavond. In de Oude Synagoge, aan de Jodenkerksteeg, bijna naast de Ouderwetse Bakkerij. Voor jongvolwassenen van 18 tot – pak ‘m beet – 35 jaar.

Drie keer raden wie in de keuken van Eetcafé Evelien de scepter zwaait. Jawel: Evelien. Driekwart van Hierden kent Evelien Simon, want daar is ze opgegroeid. En in Harderwijk kennen ze haar ook. In elk geval van gezicht, want tot vorig jaar bracht ze in de binnenstad de post rond. “En ze kennen me misschien ook wel als moeder van Robin, beter bekend als DJ Roberto Rosso”.

Haar 23-jarige zoon, die nog thuis woont, heeft ermee te maken dat Evelien is begonnen met haar eetcafé voor jongeren. “Er kwamen vaak veel vrienden van Robin bij ons thuis slapen. Ik vond het dan altijd superleuk om ze te verwennen met lekker eten. Bovendien voerden we altijd leuke gesprekken”, legt Evelien uit. “Zo kwam ik erachter dat er in Harderwijk voor jongeren vanaf achttien, die niet naar de kroeg willen, verder zo goed als niets is te doen”.

‘Er is onder jongeren best veel eenzaamheid’

“Vreemd natuurlijk, als je bedenkt dat er onder jongeren best wel veel eenzaamheid speelt. Buiten de kroeg

om zijn er geen plekken waar ze elkaar kunnen ontmoeten. Dat bracht mij op het idee van het Eetcafé. Eten werkt altijd heel verbindend. Ik vind het zelf leuk om te koken. Niet dat ik een culinaire hoogvlieger ben of zo hoor. Ik vind het gewoon leuk om voor weinig iets lekkers te maken”

Haar beslissing om als postbode te stoppen en iets anders te gaan doen, kan ze wel uitleggen.

“Post rondbrengen; daar was ik wel een beetje klaar mee. Ik wil iets betekenen voor jongeren. Dat kwam door al die gesprekken die ik met ze heb gevoerd. Dan hoor je ook dat ze het bijvoorbeeld thuis niet altijd even leuk hebben. Of dat het zelfstandig wonen ze tegenvalt, dat ze zich nogal eens eenzaam voelen”. Dat Evelien het belangrijk vindt om iets voor de ander te betekenen, in dit geval Harderwijkse en Hierdense jongeren, heeft volgens Evelien ook wel met haar (christelijke) geloof te maken. “Ik doe wat God op mijn hart brengt. Dat ik geloof, is soms moeilijk in woorden over te brengen, want

‘IK BEN EEN BEETJE DE ‘MAMMA’ IN HET EETCAFÉ’

dat werkt vaak averechts. Ik laat het met daden zien”.

In het verleden werkte de 56-jarige Hierdense ook zo’n tien jaar als vrijwilligster in de dagopvang van de Oude Synagoge. Ze gaf er leiding aan en coördineerde de vrijwilligers. “Toen ik als postbezorgster ging werken viel dat niet meer te combineren. Toen ik vorig jaar met het idee van het eetcafé kwam was iedereen meteen enthousiast. Jongerenwerker Lennart van der Vegt ook. Hij kent veel jongeren en stuurde ze een appje, zodat er bij de eerste vergadering meteen al zo’n vijftien man waren.”

“Die groep is er nog steeds. De jongeren draaien de bardiensten, organiseren spelletjes en bereiden de boel verder voor. Mijn dochter van 20 helpt ook mee. Ik doe de boodschappen en zorg voor het eten. Een gezellige boel hoor. En gelukkig nog nooit trammelant gehad. Het zijn allemaal leuke jongeren!”

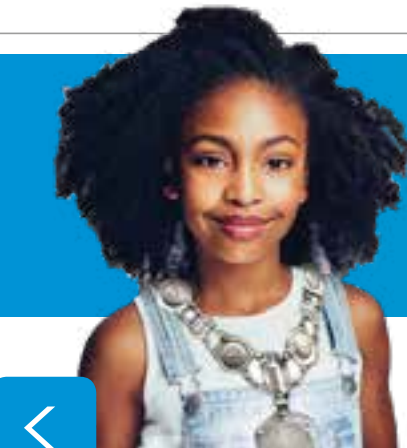
Wie eens wil komen eten in Eetcafé Evelien – ‘die naam hebben de jongeren zelf bedacht hoor’ – kan voor een maaltijd al terecht voor 4 euro. “We hebben vaak een thema, zoals Italiaans, Tapas, Chinees, Stampot of ‘Burgeravond’. Het is meestal behoorlijk druk: vaak tussen de 20 en 25 gasten. Maar we hopen op meer. Soms nodigen we gasten uit, die iets komen vertellen. Eén keer hadden we een optreden van De Rechtstaat. Ja die rappers die genomineerd waren voor de Zilveren Duif. Hele rake teksten hebben die hoor!”

Info over het eetcafé, zoals openingstijden, vind je op de [Facebookpagina](#) of [Instagram](#): ‘Eetcafé Evelien’.

Eetcafé
EVELIEN

- 15 juni
- 7 september
- 28 september
- 19 oktober
- 9 november
- 30 november
- 21 december

Open vanaf 18.00 uur
Eten vanaf 18.30 uur

Kindercollege - kleurwedstrijd

Teken mee aan de ambtsketting voor de kinderburgemeester. Thema: highlights gemeente Harderwijk. Stuur je tekening voor 19 juli op naar gemeente Harderwijk, burgerschap@harderwijk.nl of Postbus 149. De tekeningen worden verwerkt in de ambtsketting voor de kinderburgemeester.

TEKENTALENT!

Mail je tekening!

‘Wij gaan voor gezelligheid’

‘Maatjes’ Eddy en Martin geven hun leven extra kleur

Geef je dagelijks leven extra kleur. Dat is héél kort samengevat het idee achter het ‘Maatjesproject’, waarbij een vrijwilliger voor – in principe één jaar - gewoon een leuk contact heeft met een deelnemer, die wel wat aanspraak en vriendschap kan gebruiken.

Neem nou Martin de Ruiter (30), desk account manager bij een verzekeringsmaatschappij. Al eens eerder had hij zich via ZorgDat aangemeld voor vrijwilligerswerk. “Ik ben christelijk opgevoed en vind het belangrijk,

iets voor een ander te betekenen”, vertelt hij zelf. “Op zaterdagmiddag op Weideheem ging ik spelletjes doen met een groepje ouderen, maar dat vond ik niet geweldig. Dus ben ik daarmee gestopt. Ik doe liever iets één op één. Zo kwam ik, via ZorgDat, met Eddy in contact.”

Eddy Klaver (52) werkte vroeger bij een Ermelose broodfabriek en brood- en banketbakkerijen in Ermelo en Putten, komt uit Horst, woont tegenwoordig een aangepast appartement met fraai uitzicht op het Muziekpark in Drielanden. Op loopafstand van Martin. Maar Eddy kreeg MS (Multiple Sclerose; een chronische aandoening van je centrale zenuwstelsel) en is daarom slecht ter been. Dus meestal komt Martin naar Eddy toe. “We zien elkaar één, of twee keer in de week. Dan gaan we er meestal voor anderhalf

uur op uit; Eddy op z’n scooter en ik op de fiets. Een tochtje langs het water naar de boulevard bijvoorbeeld, of een eind langs de Waterplassteeg”.

Eddy vertelt dat hij al een tijd op zoek was naar een ‘maatje’: “Al een jaar. Er is bij ZorgDat meer vraag dan aanbod. Nu kennen we elkaar al zeven maanden.” Eddy glundert: “Er kwam bij mij thuis zo nu en dan eens een kennis. Maar dat is geen vriendschap. Ik voelde me dan ook best eenzaam. Net als ouderen; die hebben dat gevoel ook. Nu niet. Ik ben niet voor niets een jaar bezig geweest”.

Martin hoort het glimlachend aan. “Wij gaan voor gezelligheid. Zelf geeft het me altijd voldoening om nieuwe mensen te leren kennen, of vriendschappen te sluiten. Met Eddy

samen zijn, geeft me ook telkens een voldaan gevoel. Veel beter dan het gevoel dat je hebt als je anderhalf uur hebt gesurft of een boek hebt gelezen”.

“Nadelen? Ook, ja. Soms heb je het heel druk en dan komt het niet zo goed uit. Maar de voordelen wegen er ruim tegenop hoor. M’n vrienden

vinden het ook heel positief en waarderen wat ik doe. Met oud en nieuw ben ik van plan om samen met m’n vrienden bij Eddy langs te gaan”.

“Ik heb er al goed over nagedacht en wil volgend jaar in plaats van vijf, vier dagen van negen uur gaan werken. Dan hou ik meer tijd over om leuke dingen te doen.”

‘De digitale wijk van de stad’

LinkedIn-groepsleden maken in Harderwijk face to face-contact

Ze glundert. Dat doet José Maas wel vaker als dingetjes op rolletjes gaan. Neem nou het Netwerk Harderwijk-Hierden, dat ze vier jaar geleden samen met een paar andere vrijwilligers oprichtte. De organisatie telt sinds dit jaar al meer dan duizend leden en groeit nog steeds gestaag door. Allemaal inwoners van Harderwijk, of ondernemers in deze gemeente.

“Het is een *platform* waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en met elkaar in gesprek gaan. Zo kunnen ze op een laagdrempelige manier nieuwe *contacten* op doen”, vertelt Maas. Ze zegt het nog maar eens: “Om lid te worden hoef je geen bedrijf te zijn of te hebben: ook ‘gewone’ inwoners en nieuwe inwoners zijn welkom, evenals gepensioneerd of loonslaven, zoals ik. Of werkzoekenden. Het is een uiterst diverse groep en tot nu toe ongelooflijk leuk!”

Laagdrempelig betekent in de optiek van José Maas ook dat de bijeenkomsten gratis bij te wonen zijn. “En je mag altijd een *introducé* meenemen”. Toch geldt er wel een voorwaarde. “Je moet hier wonen, werken, of hier binnen de gemeentegrenzen een

bedrijf hebben”. Daar steekt wel een gedachte achter: “Centraal staat bij ons het ontmoeten en verbinden. Maar we vinden het ook belangrijk dat de ondernemers hier bijvoorbeeld hun inkoop zoveel mogelijk lokaal doen en niet buiten de stad”. Om het lokale karakter te behouden, modereert José daarom de groep.

Zelf woont Maas (56) nu al een jaar of 35 in Harderwijk. “Ik kom vanuit Brabant, dus het was voor mij hier in het begin wel even wennen. Maar nu hou ik van deze stad. Ik heb hier veel verloren, maar ook veel gewonnen. En ik doe ongelooflijk leuk werk”. Maas werkt als consultant voor ‘Staatvandienst’ een inmiddels landelijk opererend re-integratiebureau en outplacement organisatie, die langdurig of ernstig zieke mensen begeleidt naar ander werk. “Daar zit van alles tussen: mensen met hele zware burn-outs, depressies, kanker; noem maar op”, vertelt Maas, die tegelijk als geen ander het *bedrijfsleven* in Harderwijk en wijde omtrek kent en bekend is

met alle ins en outs van de regionale arbeidsmarkt.

Netwerken is vaak de sleutel tot nieuw werk

Als geen ander weet José ook dat netwerken vaak de sleutel is om nieuw werk of een nieuwe baan te vinden. “Netwerk Harderwijk-Hierden is van oorsprong een LinkedIn-groep, die voortgekomen is uit een voormalige netwerkgroep, de ‘Club van Harderwijk’. In die groep gebeurde toen niet veel, dus besloten we met een stuurgroep met daarin onder andere Rob Daamen, Annemieke Woltjes, Maarten Reckman, Karlijn Lebbink en Ernst Schuurkamp tot het oprichten van een nieuwe netwerkgroep. Ernst heeft de naam bedacht. Het moest een platform worden waar mensen elkaar ontmoeten en met elkaar in gesprek gaan. Dus niet alleen online contact, via *LinkedIn* maar juist ook in het echt. Van mens tot mens. Juist dat levert zulke mooie dingen op!”

Maas kan al terugkijken op

leuke bijeenkomsten met ‘haar’ netwerkleiden, zoals begin dit jaar bij vishandel Dries van den Berg. Of vorige zomer de *netwerkborrel* bij de Stadscamping. Of die waarbij de leden eerst rondleidingen door de stad kregen van een aantal Harderwijkse stadsgidsen. En die keer in de bibliotheek, waar Ronald Giphart een lezing gaf, waarbij culinaire versnaperingen werden rondgedeeld.

Gemaakt door leerlingen van de vers opgerichte Harderwijkse Horeca Academy. Stuk voor stuk druk bezochte bijeenkomsten, waarmee meteen het succes van Netwerk Harderwijk-Hierden is aangetoond. “Wethouder Christianne van der Wal noemde ons eens ‘een digitale wijk van de stad’. Dat vond ik wel een héél mooi compliment”.

‘Geen buurthuis; meer ’n ouderengemeenschap’

Zo, de drie dames en twee heren zijn er maar even goed voor gaan zitten. Om de eettafel. Die staat in een ruim en gezellig ingerichte appartement van het achter de oude Pius-gevel verstopte wooncomplex de Bruggepoort.

In dat appartement woont het echtpaar Theo (78) en Mia (70) Driesenaar, één van de ongeveer zeven stellen in het 35 appartementen tellende voormalige ziekenhuis. In de andere wonen nog eens dertig *alleenstaanden*. Maria Haas (68), Monica Taveerne (71) en Han van 't Hof (78) zitten er al bij als de verslaggever binnenwaait.

Op weg naar boven zie je buiten en in het halletje al de enorme gemeenschappelijke ruimte van de Bruggepoort. Een goed verstopt wijkhuis voor de binnenstad? “Nee nee”, haast Mia te zeggen. “We zijn geen buurthuis voor mensen van buiten. Dat kan gewoon niet. Het is hier eerder een soort woongemeenschap, waar mensen wonen die voor elkaar zorgen”. Ze lacht: “Het heeft wel iets van een ouderengemeenschap”.

Een *buurthuis* in Harderwijk heeft Mia nog nooit van binnen gezien. De anderen schudden ook hun hoofd. “We hebben genoeg aan onze eigen *besoignes*”, verduidelijkt Han. Hij zit als secretaris samen met voorzitter Theo en penningmeester Monica en de 72-jarige Dikkie van Elteren – de enige van buiten het wooncomplex – in de bewonerscommissie. En wat voor één: los van de wekelijks schilder- en koffieochtenden en ochtenden waarop groepjes bewoners klaverjassen, rummi-kubben of sjoelen, organiseert het viertal elk jaar wel een stuk of dertig gezellige *activiteiten*. Variërend van zondagmiddagbrunches tot bingo's en kleine eetfestijntjes waar de deelnemers gevulde soep, een dampende stampot of kaas- en spekpannenkoeken krijgen voorgeschoteld. De activiteiten worden soms matig (schilderen),

‘Zondag is een moeilijke dag om alleen te zijn’

bij uitzondering helemaal niet (de biljartvereniging, 'die gaan we weer nieuw leven inblazen'), maar meestal (koffie, warm eten!) druk bezocht.

“Ik zou nooit meer ergens anders heen willen”, verzucht Maria gelukkig. Ze heeft al een paar keer eerder

in een wooncomplex gewoond. “Maar hier is het heel anders; veel gezelliger, sfeervoller. Hier hebben de mensen wat voor elkaar over”. “Monica sputtert: “Ach, 't is niet altijd rozengeur en maneschijn. Maar het klopt dat we hier voor elkaar zorgen!” Han snapt wel waarom in De

Bruggepoort de bewoners meer klik hebben met elkaar. “Je moet een inpandige ruimte hebben. Niet een plek waar mensen door de kou en in het donker naartoe moeten. Ja, ik ken er eentje: die woonde vroeger hier, maar komt nu vanaf Randmeer telkens met een rolstoelbus”. “En”,

vervolgt Han met een vinger in de lucht, “wij hebben in onze ruimte ook nog eens een goed uitgeruste keuken, waarin sinds vier jaar een gasfornuis staat. Dat vinden veel mensen hier geweldig, dat er hier eten voor hun wordt klaargemaakt. Vooral op zondag. Want zondag is een moeilijke dag om alleen te zijn”.

Het echtpaar Driesenaar kwam in 2002 naar De Bruggepoort, om dichterbij Mia's ouders te wonen, die daar ook een appartement bewoonden. Nadat Mia's vader overleed werden Theo en Mia *mantelzorger* voor haar moeder. “Toen zij overleed, dachten we: het is hier zó *gezellig*. We blijven hier gewoon wonen”.

‘Zorgen moet je niet maken, maar doen!’

De gouden formule voor zoveel gemeenschapszin? “Zorgen moet je niet maken, maar doen!”, roept Mia. “Al moet dat ‘doen’ wel in je zitten: je moet wat willen doen voor anderen en dat moet je leuk vinden, anders werkt het niet”. Mia verduidelijkt: Monica, Maria, haar zus Ank; we komen allemaal uit de zorg. Maria en ik hebben zelfs nog in het oude Pius gewerkt! Wij zorgen. Zo zitten we gewoon in elkaar!” Theo heeft ook wel een verklaring: “Je hebt vaak mensen die bazig willen zijn. Hier, bij ons, speelt dat niet”.

DENK MEE, DOE MEE!
onlinestadsgesprek.harderwijk.nl

[Naar de website](#)

Lida Pieper-Verbeek: "Ik ben trots op Harderwijk, omdat het een Hanzestad is, waarvan ik hoop dat die ouderwetse Hanzespelen en oude ambachten behouden blijven".

→

Barbara Hartog (36, receptioniste), met zoon **Tobias**: "Ik ben trots op Harderwijk, omdat de gemeente zo z'n best doet om mooie dingen voor haar burgers te organiseren!"

→

Caspar Hartog (37, manager in Amsterdam): "Ik ben trots op Harderwijk, omdat deze stad leeft. Harderwijk bruist!"

←

Nina van Loon (18, volgt studeert verpleegkundige in Meander): "Ik ben trots omdat in Harderwijk veel verandert, wat aan eenzaamheid wordt gedaan, waar nu volop wordt gebouwd, met aandacht voor duurzaamheid en energie. We hebben hier een biogasinstallatie, er komen tiny houses en goedkope woningen voor jongeren. Ja; ze zijn er nog niet, maar ze zijn er wél mee bezig!"

←

Corina Dees (eigenares ontwerp- en communicatiebureau): "Ik ben trots op Harderwijk, omdat we in Drielanden het nieuwe Crescent Park krijgen. Dat vind ik helemaal geweldig!"

→

Jeffrey Brouwer (19, vriend van Nina, doet stage als beveiligers in het St Jansdal): "Ik ben hartstikke trots op mijn vriendin Nina, omdat ze later als verpleegkundige in een ziekenhuis wil werken!"

→

Nick Klaassen (26): "Ik ben trots, omdat Harderwijk alle aspecten van de natuur heeft: water, bos, hei, strand. En leuke terrassen in de binnenstad!"

←

Henry van de Beek voelt zich ontzettend thuis in Hierden. Het is hier heel gemoedelijk. Iedereen kent iedereen maar dat beklemmt niet. Er is sociale controle, maar dat heeft geen negatieve klank.

←

Dirk Timmer (37, woont net twee maanden in Harderwijk - Drielanden): "Ik ben trots, omdat ik eerst in Zwolle woonde, maar nu veel centraler zit. En omdat Harderwijk alles heeft: bos, hei, water, echt: alles! Plus een mooie binnenstad!"

→

Eline Bakhuijzen (32, dochter van de journalist van deze krant) "Ik ben trots op Harderwijk, omdat er altijd wel wat leuk te doen is op cultureel gebied. Zoals Culihoppen, of Aaltjesdagen..."

→

Mensje Waterweg met zoon **Rens** vindt het in Hierden heerlijk vrij en groen wonen met de grote stad dichtbij. Het dorpse in combinatie met alle gemakken van de stad is echt heel fijn!

←

Peter Schiffmacher (slager): "Ik ben er trots op dat Jan Douwe Kroeske in onze stad woont. Om het werk wat hij doet op radio en tv en ook vanwege zijn belangeloze inzet voor het Diabetes Fonds."

←

Tineke en Willejanne Stols (eigenaars bloemenwinkel) zijn blij met alle saamhorigheid in de Hierdense gemeenschap en de (Dorps)kerk.

Gabrielle van de Beek vindt de mensen gezellig en open. Mensen tonen nog echt belangstelling in elkaar. Vakantiegasten voelen zich ook thuis bij ons in Hierden waar nog gewoon hoi en doe tegen elkaar wordt gezegd.

Wil Tol (81 en dus gepensioneerd): "Ik ben trots op Hardervijk, want ik vind het hier gewoon fijn wonen, in een prachtige omgeving. Mijn hele familie woont in Noord-Holland, maar ik heb geen enkele zin om daarheen terug te gaan. Ik woon in De Zeven Akkers. Daar hebben we bingo's en koffieochtenden waar ik graag heen ga."

Carla Kievits (eigenares kledingwinkel): "Ik ben trots op Hardervijk, omdat we zo'n mooie boulevard hebben. En extra trots op de Smeepoortstraat, omdat het zo'n gezellige straat is, met leuke, kleine winkeltjes. En ik ben trots op Podiumspektakel: zoveel vrijwilligers die meedoen, en alle decors en kleding zelf maken. Geweldig!"

'Ik ben trots op Hardervijk, omdat ...'

Patrick Wielemout (in 1997 junior kampioen dammen van Gelderland, woont nu in Nijkerk): "Ik ben trots op de Hardervijkse DCH, de Dam Club Hardervijk. waarvan ik vanaf m'n elfde tot vijf jaar terug, dus tot m'n 33-ste, lid was. Ik speelde toernooien met het 1e team; daar ben ik nog altijd trots op!"

Hierden: Dorp der kampioenen met Jan en Theo Bos, Henk & Marianne Timmer en Bert Konterman

Lise Admiraal (9, zit in groep 5 van basisschool De Veste): "Ik ben trots op Hardervijk, omdat hier iedereen iedereen helpt. Zo vragen ze bijvoorbeeld mij in de winkel altijd: 'Kan ik je helpen?', als ik ergens niet bij kan."

Matthijs van der Mannen (70, oud-vmbo-directeur - Groen van Prinsteren, nu voorzitter GroenLinks Hardervijk): "Ik ben trots op plaatsgenoot Ab de Haas; altijd zo enthousiast en geïnteresseerd in andere mensen en in hun cultuur. Als radiomaker draait hij vaak muziek, die ik ook prachtig vind. Hij vindt dat je met cultuur uit het verleden het heden kunt versterken. Hij inspireert me ontzettend!"

Erica Fidler (arbeidsconsulent en jobcoach) en – haar man **Jeroen Fidler** (tekstschrijver), sowieso trotse ouders van fotografe Marijn Fidler, die landelijke bekendheid verwierf met haar portretseries van kinderen met kanker. "Wij zijn trots op Hardervijk, dat juist als klein stadje groot is. Er is hier voldoende te doen, je kunt er heerlijk eten. Het is geen onbekend, suf stadje, maar juist heel levendig, om trots op te zijn!"

Gert Timmer is ook trots op zijn Hierden – de voorstad van Hardervijk (als je vanuit Nunspeet komt).

Amy Hartog (6, zit in groep 3 van De Rank): "Ik ben trots op Hardervijk, omdat het altijd leuk is in de stad."

Vrijwilligers voor varend erfgoed

Als wij als Harderwijkers érgens trots op mogen zijn, dan is het wel dat wij als inwoners van een voormalig Zuiderzeestadje nog steeds beschikken over ‘varend erfgoed’: de prachtige botters die in de Vissershaven liggen te pronken. En waarmee toeristen, maar ook wijzelf met familie of wat vrienden, zó even een middagje of avondje uit varen kunnen.

Tuurlijk: in Elburg, Spakenburg, Huizen, Muiden, Enkhuizen en Monnikendam liggen ze ook. En net als daar is het een hele toer om de houten schepen - sommige meer dan honderd jaar oud - daadwerkelijk varend te houden.

Dat werk wordt grotendeels gedaan door vrijwilligers. Sinds een jaar of twee hoeven de Harderwijkse vrijwilligers niet meer in de kou, weer en wind trotserend, buiten op het water aan het werk. Ze hebben de beschikking over een grote botterloods, in hetzelfde gebouw bij de molen waarin ook de nieuwe Vischafslag is ondergebracht.

Momenteel vult de HK22 een flink deel van de botterloods. De botters HK22, de HK172 en de HK21 zijn eigendom van de Harderwijkse Botterstichting. De laatste aanwinst is de HK4; geen botter, maar een mix van een punter en een pluut.

Een van de vijf mannen die deze woensdagochtend druk bezig is met onderhoud aan de houtbewerkingsmachines, is Henk de Bruin. De nu 75-jarige Harderwijker – vader van drie kinderen en zes inmiddels volwassen kleinkinderen – trouwde in 1963 met Aartje. Een ‘Wortel’, zoals de bijnaam luidt van nazaten van de grootste tak van het eeuwenoude Harderwijkse vissersgeslacht Foppen. “Haar familie viste nog actief. Ik ging op zaterdagen wel eens mee op visvangst. Ze hadden één van de eerste ijzeren vissersschepen, de HK10. Voor die tijd, tot 1953, viste mijn schoonvader op een botter, de HK62. In het kader van de Zuiderzeesteun, kwam hij te werken op een kazerne hier. Hij heeft ook nog een tijdje gewerkt bij de eendenslachterij”, weet De Bruin.

“Van de visserij is weinig overgebleven. Jammer hoor. Harderwijk is meer een industriestad geworden. De visserij is er helemaal uit verdwenen. Behalve dan onze botters. Dat is nog het enige tastbare, dat herinnert aan het

visserijverleden van de stad”.

Henk de Bruin was elektricien bij de PTT. Bijna veertig jaar, totdat hij in 2002 met de VUT ging. Sindsdien helpt hij zijn kinderen, waarvan er twee een eigen bedrijf hebben. In 2003 werd hij door de toenmalige bestuursleden Rob Spierenburg en Dik van de Brink gevraagd om mee te helpen de botters van Harderwijk varend te houden. “En dat doe ik dus nu nog steeds, want het is leuk werk. En gezellig: je mag in de zomermaanden met de botters varen en de rest van het jaar help je mee om ze te onderhouden.”

“Vrijwilligerswerk geeft bij ons ook verplichtingen. Het is niet vrijblijvend. Je doet het met elkaar. Soms horen daar ook minder leuke klusjes bij. Maar in de zomer maak ik als schipper soms wel twee keer per week vaartochten met gezelschappen. Gezellig hoor, al is dat met twaalf man

plus een maat aan boord best een hele verantwoordelijkheid. Maar onderhand weet ik wel hoe ver je kunt gaan. En - bij slecht weer bijvoorbeeld - óf je wel kunt uitvaren.

Buiten het vaarseizoen helpt Henk één dag in de week met het onderhoud. “Vroeger wel drie dagen, maar dat kan ik niet meer bolwerken. Ik heb naast deze hobby ook andere dingen te doen”.

Met botters werken is vooral met hout bezig zijn. Prachtig werk,

vinden de andere mannen die onder aanvoering van Jelle van der Bij (71) naar hartelust aan het schuren en timmeren zijn. “Het is hier een luxe toko hoor”, lacht Jelle. “Vroeger moest alles buiten in het water en moest de botter naar Spakenburg voor groot onderhoud. Nu kunnen we hier wel tachtig procent van het werk zelf doen. We moeten alleen nog veel meer kennis verzamelen, want we weten er lang niet alles van. Een paar gepensioneerde scheepstimmerlieden erbij zou wel mooi zijn”, dagdroomt hij hardop. “Serieus; timmerlui zouden we best kunnen gebruiken. In Elburg hebben ze zelfs een scheepstimmerman als vaste kracht, die er vijf dagen per week is!”

Voormalig stedenbouwkundige Jos van der Mark (66) is enthousiast bezig met een flinke schuurmachine. “Ik ben hier nog maar voor de derde keer”, vertelt hij. “Jelle woont verderop bij mij in de straat en spoorde me aan om eens te komen kijken. In de loods vroeg ik Jelle

hoeveel jaar het ging duren om dit schip met al die gaten in de romp weer varend te krijgen. Ik was stomverbaasd toen hij zei dat de botter over een maand weer in het water moest liggen. Sindsdien help ik dus ook elke week een dagje”. De mannen weten al dat ze ondanks al hun ijver dit jaar niet toekomen aan de andere zijde van de boot, die ook hard toe is aan wat nieuwe balken en planken.

Bertus Scholten legt z’n hamer neer en daalt de trapladder naast de romp af. Hij was vroeger timmerman. “In de bouw. Da’s toch heel anders dan met schepen werken. De enige overeenkomst is het hout; net zo krom”. Scholten is graag bezig: “De hele dag niks doen, is maar niks. Dat is voor mij een verloren dag”. Jelle verhaalt over de andere vrijwilligers die op andere dagen in de week werken. “Daar waren er bij die eerst zeiden dat ze niks konden. Maar met wat goeie wil kom je een heel eind hoor!” Bertus beaamt dat. “En als je ‘t één keer hebt gedaan, gaat het de volgende keer al een stuk makkelijker”.

‘EEN DAG NIKS
DOEN, IS EEN
VERLOREN DAG’

HOE WORDT HARDERWIJK DEMENTIEVRIENDELIJKE ?

praat mee op onlinestadsgesprek.harderwijk.nl

[Naar de website](#)

‘Alle jongeren doen na intensief hulptraject weer mee’

Harderwijkse aanpak voorbeeld in Nederland

Iedere inwoner van Harderwijk of Hierden heeft wel een reden om trots te zijn op zijn eigen stad of dorp. Vraag maar niet aan jongerenwerker Harold Meerveld en wethouder Gert Jan van Noort van het ‘sociaal domein’ waarop zij trots zijn. Ze raken namelijk niet meer uitgepraat over een goed getraind team Harderwijkse jongerenbegeleiders, dat met een door henzelf ontwikkeld hulptraject telkens opnieuw successen boekt bij jongeren die zijn vastgelopen.

Jongeren hebben in Harderwijk een streepje voor op hun leeftijdsgenoten in pakweg de meeste andere Nederlandse gemeenten. Streepje? Zeg maar gerust streep! Veel gemeenten in ons land nemen de aanpak van ons eigen Harderwijk namelijk graag als voorbeeld van hoe een lokale overheid hoort om te gaan met, en wil *communiceren* met jongeren.

En dan bedoelen de wethouder en de jongerenwerker hier niet de doorsnee jongere: ‘want die kunnen doorgaans prima voor zichzelf zorgen’. “Nee, we kijken nu vooral naar de groep 12 tot 23-jarigen die kampt met een licht verstandelijke beperking. Deze LVB-groep is veel groter dan de meeste mensen beseffen”, zo weet Van Noort. “Het zijn jongeren die vaak vastlopen en waarbij vaak meer problemen tegelijk spelen. Thuis, op school of op hun werk. Multiprobleem-jongeren, die niet zelden met schulden én verslaving kampen. Wij, de mensen om hen heen, begrijpen ze vaak niet”. Meerveld verduidelijkt: “Ze leven in een wereld die steeds complexer wordt. Een wereld waarin heel veel van ze wordt gevraagd”.

‘Vastgelopen jongeren krijgen dankzij intensieve begeleiding weer zin om mee te doen’

Meerveld is al een jaar of vijf jongerenwerker bij Talent House, een jongerencentrum dat sinds

oktober vorig jaar te vinden is aan de Johanniterlaan 10. Samen met Lennart van der Vegt. Beiden zijn in dienst van ZorgDat, een organisatie die in Harderwijk en Hierden allerlei welzijnstaken uitvoert en daarvoor van de gemeente subsidie krijgt. Beiden worden ook wel straathoekwerkers genoemd, omdat ze geregeld op straat zijn te vinden, op zoek naar groepjes jongeren van 12 tot 23. “We maken er een praatje mee en pikken zo de trends eruit. Dus wat er onder de jeugd speelt. Als dat problemen zijn, kunnen wij een jongere op weg helpen naar scholing of hulpverleningsinstanties. Vaak gaat het om jongeren met een rugzakje”, aldus Meerveld.

“Jongeren vind je tegenwoordig steeds minder op straat. We hebben hier in Harderwijk intensief ingezet op de aanpak van overlast door hangjongeren. Dat doen we samen met woningcorporaties, middelbare scholen, Tactus Verslavingszorg, politie en stadstoezicht. En zeker ook met buurtbewoners en buurt- en wijkorganisaties. Samen bedenken we oplossingen die voor alle partijen aanvaardbaar zijn”.

De jongerenwerkers zijn nu steeds vaker ‘inpandig’ bezig, oftewel in het

Talent House. “Steeds meer jongeren weten ons daar te vinden”, aldus Meerveld. “Ze weten ook, dat wij ze verder kunnen helpen. Voor een stageplek bijvoorbeeld, of bij het vinden van een schoolopleiding die bij ze past. Maar we krijgen ook te maken met thema’s als loverboys, schulden, drugs en verslaving”.

‘Wij willen dat deze jongeren weer meedoen aan de samenleving, er weer bij horen’

“Dan betreft het meestal LVB-jongeren”, weet Van Noort. “Die blijken heel erg te beïnvloeden. Het mooie van Talent House is dat ze zich daar vaak gehoord voelen. Daardoor kunnen we ook stappen met ze zetten. En dat doen we niet vanachter onze bureaus. Nee: we gaan samen met ze aan de slag. En als dat moet, schakelen we een heel legertje van hulpverleners in. We ontwikkelen complete programma’s voor ze. Daarbij krijgen ze intensieve begeleiding. Dat doet het Team Doorbraak. De begeleiders in dat team richten zich op jongeren die zijn vastgelopen. Wij willen namelijk dat iedereen meedoet en niemand uitvalt. Dat team brengt eerst hun problemen in kaart. Vrijwel altijd

spelen bij dit soort jongeren meer problemen tegelijk. Team Doorbraak biedt ze vervolgens een heel intensief traject aan om ze verder te helpen. Dat doet het team door te zorgen dat het netwerk en de omgeving van zo’n vastgelopen jongere er weer mee aan de slag kan. Ze betrekken dus de ouders, docenten, werkgever en vrienden erbij. Daardoor kan de jongere weer verder”.

“Mooi hè?” De wethouder is trots, als hij vertelt dat de Harderwijkse gemeenteraad in deze aanpak gelooft en durft te investeren in projecten zoals die lopen bij Talent House. “Projecten, waarmee we als gemeente willen voorkomen, dat deze jongeren terechtkomen in de zwaardere zorg, de gevangenis, beschermd wonen, of bij de GGZ. Wij willen juist géén indicatie. Wij willen dat deze jongeren weer meedoen aan de samenleving, er weer bij horen. De jongeren die wij hebben begeleid gaan ook allemaal weer meedoen. Ze zijn weer trots op zichzelf. Je ziet ze weer lachen en met anderen praten. Ik zie ze weer wandelen, een balletje trappen, fietsen, of gewoon, gezellig doen in de stad. Het *project* Doorbraak is een voorbeeld voor de rest van het land: niet koud doorverwijzen, maar warm verbinden!”

Wethouder Gert Jan van Noort laat met een paar cijfers zien, waarom en waarvoor de gemeente zoveel moeite doet:

“Harderwijk telt ongeveer drieduizend jongeren tussen de 12 en 23 jaar oud. Met zo’n 15 procent, dus zo’n 450, gaat het niet zo goed, maar die weten zich meestal nog wel te redden. Ongeveer twee procent, dus zo’n zestig jongeren, loopt vast. Ze komen zonder werk te zitten, verlaten school, raken op het criminele pad of verslaafd aan drugs en alcohol. Vaak blijkt het te gaan om jongeren met LVB, een licht verstandelijke beperking, autisme, psychische stoornis. LVB-jongeren hebben hun beperking zelf vaak niet in de gaten. Hun omgeving ook niet altijd. En ook de politie, waarmee ze in aanraking komen, heeft dat lang niet altijd door.”

‘Wonderfoon vol nostalgie’

Muziek, liedjes: het zijn de laatste herkenbare, vaak dierbare en ook mooie momenten die het langst blijven hangen in het mistig geworden brein van mensen die lijden aan Alzheimer of een andere vorm van dementie. Geen wonder dus dat tientallen verzorgenden opeens naar de telefoon grepen om uitvinder Leon Willems te bellen.

Hij kwam eind vorig jaar in het nieuws, omdat hij een paar oude PTT-telefoons – die met een draaischijf – had omgebouwd tot mini-jukeboxes. Met liedjes als ‘In een rijtuigje’ van Leen Jongewaard uit Ja Zuster, Nee Zuster en nog meer van Wim Sonneveld, Toon Hermans en -natuurlijk - de ‘twee motten’ van Doris. Zijn ‘wonderfoon’ bleek een instant succes in verzorgingstehuizen waar mensen met dementie verbleven. De bewoners vrolijkten soms helemaal op wanneer ze (zelf) een nummertje draaiden en zo’n – nog altijd – herkenbaar nostalgisch muziekje te horen kregen. “Meteen als zo’n telefoon wordt gebruikt, zit de sfeer er goed in: als er eentje begint te zingen, doen de andere bewoners vaak mee”, vertelt welzijnsmedewerkster Tirza de Lange van de Zorggroep Noordwest-Veluwe.

In de tehuizen van de Zorggroep kennen ze Tirza van de robotkatten, knuffels en sprekend echt lijkende poppenkinderen die zij op bijna elke afdeling wel heeft langsgebracht. “Ouderen met dementie reageren daar vaak heel positief op. Binnen onze Ermelose zorginstelling Ameniet is al jaren achtereen een hele gezellige handwerkclub actief. De dames breien en haken er fanatiek op los. De spullen die zij maken, verkopen we. Met de opbrengst, aangevuld met sponsorgeld van middenstanders uit Harderwijk en Ermelo kunnen we dan die spullen voor onze bewoners kopen”.

Toen Tirza van verschillende kanten van zorgmedewerkers een artikel over de ‘wonderfoon’ in de krant te lezen kreeg, snapte ze meteen het belang. “Muziek biedt mensen met dementie bescherming en

troost. Ze gaan ermee terug in de tijd. Ze hebben er plezier aan. Muziek en zang zijn bovendien de laatste dingen die door Alzheimer weggaan”. Ze lacht: “Dat verklaart ook waarom onze zangclub zo goed wordt bezocht”.

UitvinderWillems laat het ombouwen van oude telefoons tegenwoordig over aan andere enthousiaste technici, overal in den lande. Tirza vond via een oproep op Facebook in de buurt Harderwijker Herbert van Til, die zijn technische expertise in zijn vrije tijd ook al beschikbaar stelt aan de lokale omroep Veluwe FM. “Op wonderfoon.nl stond een handleiding om die oude telefoons – die oude met druktoetsen zijn ook goed hoor – om te bouwen”, vertelt hij. “We slopen die dingen eerst helemaal leeg. Daarna bouwen we ze vol met elektronica, waaronder

een minicomputertje, een mp3-speler en een verwisselbare SD-kaart waar we de muziek op zetten. Eerst kostte dat wel zestig, zeventig euro aan materiaal, maar we hebben nu een oplossing bedacht waarbij we nog ‘maar’ zo’n 25 euro kwijt zijn aan onderdelen. Dat betekent dat we met minder geld meer ‘wonderfoons’ kunnen maken.”

Maar ja; hoe kom je aan die oude PTT-toestellen? Een paar oproepen op Facebook leverden gelukkig de eerste tientallen toestellen op. “Ze staan vaak nog ergens thuis, maar niemand doet er wat mee”. Aanvragen voor zo’n ‘wonderfoon’ kreeg ze ook. “Uit het hele land stromen ze binnen, dus we zijn er nog niet mee klaar. Herbert van Til is blij met de klus, die hij met nog vijf anderen uitvoert. “Ik vind het sowieso leuk om te

knutselen en met techniek bezig te zijn. Maar dit idee erachter vind ik geweldig. Mijn vader had dementie, dus ik weet wat het doet. Als je dan wat kunt bedenken waardoor deze mensen meer plezier beleven, nou; dan doe je dat toch?!”

Hoewel ze nog wat oude hebben liggen, zijn Herbert en Tirza altijd op zoek naar meer PTT-toestellen met een draaischijf of druktoetsen. Heeft u er een? Breng ‘m langs bij Randmeer, Weideheem, de Zeven Akkers of Sonnevank. Of bel: 06 - 836 903 04.

Online Stadsgesprek: dé plek voor een goed idee

‘Praten’ met de gemeente, bijvoorbeeld over hoe het prettiger zou kunnen in je eigen buurt, of over de veiligheid in jouw straat of wijk. Dat gaat een stuk makkelijker, als je beseft dat die straat, buurt, de school, het speeltuintje om de hoek en het sportveld ook van jou zijn.

Dat gesprek kan plaatsvinden tijdens (wijk)bijeenkomsten die de gemeente organiseert. Of je komt naar een commissie- of raadsvergadering, waar je bijna altijd de kans krijgt om je zegje te doen. Een afspraak maken met een politieke partij, raadslid of wethouder of burgemeester kan

ook. Eerder dit jaar lanceerde de gemeente Harderwijk het digitale platform Online Stadsgesprek Harderwijk. Makkelijk te vinden: onlinestadsgesprek.harderwijk.nl Het is een ideale plek waar Harderwijkers en Hierdenaren, raadsleden, bedrijven en andere

organisaties met elkaar in gesprek kunnen gaan. Heb jij bijvoorbeeld een idee wat je wil voorleggen aan de gemeente? Of een brandende vraag? Bedenk je een plan en wil je weten wat anderen daarvan vinden? Deel het op onlinestadsgesprek.harderwijk.nl en volg wat ermee gebeurt.

praat mee op onlinestadsgesprek.harderwijk.nl

[Naar de website](http://onlinestadsgesprek.harderwijk.nl)

Talent House is the place to be!

Talent House is hét jongerencentrum van Harderwijk.

Voor alle jongeren vanaf twaalf jaar. Het leuke van dit centrum is dat het lekker dicht bij de binnenstad ligt

en dat er een hoop te doen is. Zo is er een opnamestudio, een dojo voor kickboksen, een pooltafel, een tafeltennistafel, een dartbord (met pijltjes) en kun je er tafelvoetbal spelen of gamen met playstation 4. Lekker kletsen, loungen of relaxen gaat daar ook prima.

Steeds meer jongeren ontdekken Talent House. Er ontstaan telkens nieuwe vrienden- en vriendinnengroepjes. Zij organiseren zelf leuke dingen en staan open voor nieuwe vriendschappen. Er lopen ook jongerenwerkers rond. Die mag je gerust vragen stellen als je ergens mee zit. Meestal zeggen

ze zinnige dingen, waar je wat aan hebt. Daarvoor hebben ze dan ook pittige opleidingen gevolgd. Ze zijn erin getraind om met de jongeren samen op zoek te gaan naar hun eigen talenten. Ook bij het vinden van een baan of geschikte opleiding helpen ze je graag.

Talent House vind je aan de Johanniterlaan 10, in de straat waar vroeger het postkantoor stond. Erboven zitten kamers: tijdelijke (en betaalbare) woonruimte voor zwerfjongeren en andere jongeren, die thuis eventjes niet terecht kunnen.

- Inloop Talent House:
- Maandag vanaf 18.30 uur voor jongeren met een verstandelijke beperking;
 - Dinsdag vanaf 19.00 uur voor alle jongeren;
 - Woensdag vanaf 19.00 uur voor alle jongeren;
 - Donderdag vanaf 19.00 uur 'Grip-inloop' voor jongens en meiden met autisme.

Kijk op www.talenthouseharderwijk.nl voor meer informatie.

Met collega's of buurt helpen waar hulp nodig is

Annemieke zoekt voor elke groep een passende klus

Ze staat erbij en kijkt ernaar. Annemieke ten Hove. Trots. Tijdens de jaarlijks Doe-dag van Stichting Present Harderwijk, waarvan zij sinds augustus algemeen coördinator is. Samen met collega-coördinator Willemieke Aikema. Even maar; zo dadelijk moeten de handen weer uit de mouwen. Want er draaien op zo'n zaterdag als vandaag maar liefst negen projecten tegelijk. Daarvoor geven zo'n vijftig inwoners van Harderwijk graag hun vrije zaterdag op. Ze hebben de mouwen flink opgestroopt voor klussen die hoognodig gedaan moeten worden. Voor zover iemand van hen het nog niet wist, of twijfelde: iedereen ervaart persoonlijk hoe een paar uur van jouw tijd zó'n groot verschil kan maken in het leven van een ander.

Annemieke en Willemieke leiden wethouder Gert Jan van Noort van het sociaal domein en zijn beleidsadviseur Abbas Lotfolahian rond langs een paar van de projecten. Ze stellen vragen aan de deelnemende vrijwilligers, waarvan sommigen onverstoord doorwerken. Ook zij staan erbij en kijken ernaar. Blij. "Fantastisch wat je allemaal op één dag voor iemand kunt doen", constateren beiden.

'Ik vind het werk wat ik doe ontzettend belangrijk. Het geeft me zoveel voldoening, dat doe ik graag.'

Nou is de jaarlijkse Doe-dag van Present maar één van de tientallen Present-projecten die Annemieke in driekwart jaar al heeft opgezet. Met hulp van Willemieke, die al langer voor de stichting actief is.

Kort samengevat brengt Stichting Present mensen die willen helpen in contact met mensen die hulp nodig hebben. "We zitten nu op zestig projecten per jaar", vertelt Ten Hove. Da's aardig wat, als je weet dat zij maar voor acht uur per week wordt betaald. "Ik krijg hulp van veel vrijwilligers. En zelf stop ik er elke week wel twintig uur in", verklaart ze, als we dat vragen. "Ik vind het werk wat ik doe ontzettend belangrijk. Het geeft me zoveel voldoening, dat doe ik graag".

Annemieke ten Hove. De 49-jarige Harderwijkse heeft een lokaal netwerk van hier tot Tokio. Iedereen lijkt haar te kennen. Tuurlijk: ze schepte nog tot vorig jaar jarenlang achter de toonbank van IJssalon Everto in de Wolleweverstraat ijs. Maar ook binnen de (Grote) kerk is ze een actieve vrijwilliger. En bij de evangelische boekhandel Sjemen. En ze zit ook al even in het bestuur van Stichting Victory Harderwijk. "Mijn man Wim is van het voetbal en helpt elke week een dagje als vrijwilliger op 's Heerenloo; ik ben meer van de kerkelijke acties."

'Geweldig dat ik met Present mensen wat gelukkiger kan maken.'

Door haar werk voor Present weet ze nu ook hoe broodnodig het is dat er op deze manier hulp wordt geboden. "Ik wist veel, kende veel verhalen. Maar je beseft echt niet wat zich afspeelt achter veel voordeuren. Wat een ellende je daar aantreft. Tjonge, wat voel ik mezelf dan een gezegend mens. Met een roeping en een christelijke plicht. En ik vind het echt geweldig dat ik met

Present mensen wat gelukkiger kan maken. Een huis schoonmaken van iemand die helemaal is vastgelopen. Een tuin op orde brengen van mensen die dat niet zelf meer kunnen. Ja; nogal wat mensen die leven aan de onderkant van onze samenleving. Die hebben meestal geen eigen netwerk. Vaak zitten ze in de schuldsanering, of krijgen hulp van de Voedselbank".

Gelukkig zijn er in Harderwijk een heleboel stadsgenoten die best een keer iets voor een ander willen doen.

Gelukkig zijn er in Harderwijk een heleboel stadsgenoten die best een keer iets voor een ander willen doen. Annemieke legt enthousiast uit wat de Harderwijkse afdeling

van de landelijke Stichting Present daar voor rol bij speelt. "Simpel eigenlijk. Je meldt je aan als groep, bijvoorbeeld mensen uit jouw straat of buurt, die je kent van de kerk, of van school. Je kunt je ook opgeven met een vriendengroep, met je buurman of met collega's. Wij zoeken dan een project uit waar je samen een ochtend of middag met z'n allen mee aan de slag gaat. Leuk hoor, ook voor de onderlinge saamhorigheid. Het is pure teambuilding en het geeft zoveel voldoening!"

'Het leven wordt mooier als we vaker naar elkaar omzien'

Ten Hove wijst erop dat het ook voor bedrijven interessant is hun licht bij haar op te steken. Regelmatig bezoekt ze Harderwijkse bedrijven om te vertellen over de

voordelen van wat zo mooi heet: 'maatschappelijk verantwoord ondernemen'. "Werknemers zijn zo eens op een hele andere manier met elkaar bezig. Je leert elkaar anders kennen. Er komen hele andere gesprekken uit voort dan op de werkvloer". Ten Hove pakt het pragmatisch aan. "Wij werken aanbodgericht. Dus bij elke groep zoeken wij een klus die bij die groep past. Dat kan iets sociaals zijn, maar ook heel praktisch. Wat ze maar willen: met ouderen op stap gaan, bij iemand de keuken opruimen, een kinderkamer behangen, tuinieren, helpen verhuizen en nog veel meer!"

Haar aanpak werkt. Er zijn al zes bedrijven met Present in zee gegaan. Annemieke lacht: "Ja, het gaat de goeie kant op met het Harderwijkse bedrijfsleven!"

John Huijgen is zeventig. “Ik zit in de bloei van m’n leven en kom regelmatig tijd tekort. Dadelijk begint het seizoen weer”, laat hij meteen weten. John is namelijk voorzitter van de nieuwe stichting Riksja Harderwijk, die vorig jaar op 1 juni bij De Aanleg feestelijk van start ging.

Aan de vooravond van het tweede seizoen blikken we met John kort terug. Eerst nog even het concept. Ouderen, maar ook anderen die slecht ter been zijn, kunnen samen met hun partner of vriend(in) door Harderwijk *fietsen*, langs plekjes die ze leuk vinden om nog eens te zien. Op een riksja (met elektrische trapondersteuning). Onderweg zit je naast elkaar, dus kun je lekker met elkaar *kletsen*. Voortgetrapt en gestuurd door een 'pilot', waarvoor Riksja Harderwijk een beroep mag doen op zo'n

In Harderwijk zijn sinds 1 juni meer dan honderd aanvragen binnengekomen. "Daarvan kon er een enkele niet doorgaan, omdat we op dat moment even geen piloot beschikbaar hadden", weet John, die duidelijk in z'n nopjes is met dit eerste succes. "We hebben dankzij sponsors een riksja kunnen kopen en sparen al voor een tweede. Zo'n fiets kost al gauw zesduizend euro".

"Ik werk graag met de oudere medemens. Daar heb ik iets mee. Ze zijn vaak zo lief en ook dankbaar. Daarvoor doe ik het niet, maar de dankbaarheid spat er vaak vanaf. Dus ik wille nog wel eens een balkonnetje of knipte een heg". Voor Riksja Harderwijk ging hij helemaal los. Samen met initiatiefneemster Yvonne Klein Rouweler en zijn mede bestuursleden, Cees Berkvens en Gerard de Hoop, regelde hij alles, van het succesvol aanvragen van giften bij het Burger Weeshuis, Rabobank, Rotary, Uitzendbureau Werkis en de gemeente, tot Boonen Fietsen die de riksja onderhoudt en Kern Notarissen, die kosteloos de stichtingsakte opstelde.

John benadrukt dat er zonder vrijwillige inzet van mensen weinig voor elkaar komt. “Vrijwilligers zijn zó belangrijk. Zonder hen heb je niks. Bij ons komt zonder vrijwilliger die fiets geen meter vooruit!” Hij vindt het daarom des te opmerkelijker dat ‘zelfs bij Riksja Harderwijk, waar iedere vrijwilliger het fantastisch vindt om te kunnen rijden, het soms tóch zo moeilijk is om aan nieuwe vrijwilligers te komen’.

Als u het begrijpt, mag u het zeggen...

Voor info, of een ritje aanvragen? Bel naar Riksj
Harderwijk, 06 - 282 939 41

H	A	R	D	K	E	N	E	R	G	I	E	K	L	E	T	S	E	N
E	H	I	E	R	D	E	N	R	W	I	J	F	I	E	T	S	E	N
G	G	B	K	A	U	K	P	L	E	E	G	Z	O	R	G	Z	I	V
E	E	U	L	N	U	J	N	P	R	O	J	E	C	T	E	W	A	R
Z	N	U	U	T	R	C	B	U	U	R	T	H	U	I	S	I	L	I
E	I	R	S	J	Z	O	S	S	O	C	I	A	A	L	P	A	L	E
L	E	M	J	M	A	N	T	E	L	Z	O	R	G	E	R	C	E	N
L	T	A	E	A	A	T	P	L	A	T	F	O	R	M	E	O	E	D
I	E	N	S	C	M	A	L	I	N	K	E	D	I	N	K	M	N	E
G	N	V	A	T	O	C	J	O	N	G	E	R	E	N	K	M	S	N
O	W	E	M	I	U	T	F	A	C	E	B	O	O	K	E	U	T	Z
N	E	R	E	V	D	E	B	E	T	R	O	K	K	E	N	N	A	A
T	N	B	N	I	E	N	M	B	E	W	O	N	E	R	S	I	A	N
M	S	I	L	T	R	H	A	R	D	E	R	W	I	J	K	C	N	G
O	D	N	E	E	E	S	P	E	L	L	E	T	J	E	S	E	D	C
E	R	D	V	I	N	N	E	T	W	E	R	K	B	O	R	R	E	L
T	O	E	I	T	B	E	D	R	I	J	F	S	L	E	V	E	N	U
E	O	N	N	E	E	E	N	Z	A	A	M	H	E	I	D	N	E	B
N	M	D	G	N	N	V	R	I	J	W	I	L	L	I	G	E	R	S

ES

IK HELP
ALVAST
EEN HANDJE

						w		
--	--	--	--	--	--	---	--	--

[illegible]

Pea en Petra laten de ouderen genieten

Zij doen het al twintig jaar. Samen. Pea van Otterloo en Petra Petersen. Als altijd vrolijk en gezellig samen spelletjes spelen met een groep oudere bewoners in verzorgingstehuis Sonnevanck. Twee uurtjes, eens per drie weken op de donderdagmiddag, van twee tot vier.

‘Wandelen kan de laatste jaren niet meer: er zijn twintig bewoners en wij zijn maar met z’n vijven...’

Het is een wekelijks vermaak voor de ouderen; de spelletjes-middag. Sjoelen, kaarten, raad-eens-wat en -wie en bordspelen als ganzenbord. De andere twee donderdagmiddagen zijn er telkens andere vrijwilligers die de bewoners - waarvan een aantal met dementie - ophalen en wegbrengen. Naar hun kamers en alles klaarzetten, tot en met het inschenken van koffie, thee en limonade. En aan het einde van de middag, zo tegen vieren, de advocaatjes. De bewoners genieten.

“Het is vanuit de kerk ontstaan”, vertelt Pea, die vroeger woonde aan de Van Brakellaan. Haar achterbuurvrouw aan de Van Noortlaan was destijds Petra. Achterbuurtjes dus, ‘en zo werden we vriendinnen’. “In de kerk vroegen ze of we op Sonnevanck vrijwilligerswerk wilden gaan doen”.

Ze begonnen op een gesloten afdeling. Petra: “Die mensen waren heel dement. Maar zingen vinden ze erg leuk. En woorden aanvullen van spreekwoorden en gezegden kunnen ze ook vaak nog heel goed”.

“Sjoelen en rummikub spelen we vaak. Bingo doen we ook. Dan moeten wij bij de mensen de vakjes naar beneden doen, want zelf kunnen ze dat niet meer”. Bingo is niettemin een populair spelletje, daar op Sonnevanck. “Ze zijn gék op de prijzen. Dan glunderen ze helemaal”.

Bij mooi weer een stukje buiten lopen, of een puzzeltocht maken doen we de laatste jaren niet meer”, vertelt Pea. “Dat kan ook niet, want er zijn twintig mensen, waarvan de meesten in een rolstoel, en we zijn maar met vijf vrijwilligers”.

De tijden zijn veranderd, vinden Pea en Petra. “Vroeger, in de Wittenhagen, ging je bij elkaar ‘n bakkie doen. Maar dat is niet meer. Mensen in de straat kennen elkaar niet meer. Er zijn zóveel nieuwe bijgekomen”. Een verklaring hebben ze wel: “Dat komt; ze werken allemaal”.

Dat zij vrijwilligerswerk doen, vinden ze vanzelfsprekend. “We vinden het ook allebei leuk om iets met die mensen te doen”, aldus Pea. “En de jeugd gaat het niet meer doen:

die werken allemaal. Ons groepje vrijwilligers bestaat allemaal uit ouderen tussen de zestig en zeventig”.

Petra is 61. Voordat ze hielp bij de spelletjesmiddagen was ze ook al veertien jaar vrijwilliger op Randmeer. Ze had in die tijd een kantoorbaan. Eerst bij een notaris. Vrijwilligerswerk doen vindt ze vanzelfsprekend. Op basisschool De Brug, die vroeger De Hoeksteen heette, zat ze ook in de ouderraad. En in de medezeggenschapsraad. “En alle dagen ben ik bij m’n moeder aan het werk. Zij is nu 88 jaar, maar woont nog steeds zelfstandig”. Wie zich afvraagt hoe moeder dat kan, op zo’n hoge leeftijd, krijgt als antwoord: “Nee, niet zonder mij; dat zou niet gaan”.

Pea, 69 nu, werkte vroeger in de thuiszorg en was daarvoor bejaardenhulp. Een tijdlang was ze kokkin op Bethel. Voor Sonnevanck was ze al twintig jaar vrijwilliger op Weideheem. “Het zit gewoon in ons”, zeggen ze erover. Dat doen ze tegenwoordig niet meer. Die tijd is geweest”. Jammer vinden ze het

wel. Petra: “Als je ziet hoe weinig bewoners op Sonnevanck bezoek krijgen...” Pea vult aan: “Het is toch een kleine moeite om even met je vader of moeder naar een kerkdienst te gaan?” Petra: “Dat is helemaal geen moeite hoor!”

‘Iedereen zou er moeten zijn voor z’n naaste. Daar hoeft je niet gelovig voor te zijn’

Waarom zij het doen? Tegelijk: “Voor die mensen. De mensen. Dáárvoor doen we het!” Pea: “Veel hebben dementie. Soms scheldt er één me helemaal kapot. Maar het gebeurt ook dat ze alsmáar ‘dank je wel, dank je wel’ fluisteren als je ze terugbrengt”. Geloof speelt geen rol, zeggen ze over hun keus om vrijwilligerswerk te doen. “Maar je moet er wel zijn voor je naaste”, zeggen ze ook. “Iedereen zou er moeten zijn voor z’n naaste. Daar hoeft je niet gelovig voor te zijn”.

Gaande het gesprek blijkt het vrijwilligerswerk niet te stoppen bij de spelletjesmiddag. Pea en Petra zijn ook al drie keer mee geweest

op het hospitaalschip Prins Willem Alexander, waarop chronisch zieke mensen een weekje onbezorgd mogen *genieten*. En Pea en haar man Jan zijn ook al een jaar of tien kosten en kosteres op Sonnevanck. Waardering voor hun vrijwilligerswerk krijgen ze ook. “Laatst zegt mijn buurvrouw: ‘Wat fijn dat jullie dat doen voor die ouderen’”, zegt Pea. Petra: “Goh, wat leuk. Dat hoor ik ook vaker!”

Denk nou niet dat Pea en Petra ál hun vrije tijd in vrijwilligerswerk stoppen. “We delen lief en leed. Zo gaan we ook ‘happen en trappen’: met onze mannen, die allebei in de kerkenraad hebben gezeten, gaan we dan een stuk fietsen en eten we onderweg wat lekkers”.

DENK MEE, DOE MEE!
onlinestadsgesprek.harderwijk.nl

[Naar de website](#)

Kalender juni 2019

maandag	17 juni	19.00-21.30 uur	Alzheimer Cafe Harderwijk (verrassingsavond)	Grand Cafe van Wooncentrum 't Schild
	24 juni	15.00-17.00 uur	Vrijwilligersmarkt	MFZ De Kiekmure
	24 juni	19.00-20.30 uur	Gezellige avond (speurtocht door de wijk)	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke maandagmorgen	09.00-12.30 uur	Samenspel - taalstimulering moeder/kind	Wijkontmoetingscentrum Stad
	elke maandagmorgen	09.00-12.00 uur	Biljarten (0,50 ct voor 30 min)	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke maandagmorgen	10.00-11.00 uur	Koffie / Thee inloop wijkbewoners	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke maandagmiddag	14.00-15.30 uur	Rummikub	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke maandagmiddag	14.00-16.00 uur	Huiskamer van de buurt	Grand Cafe van Weideheem
		14.00-16.00 uur	speciaal voor mensen die kanker hebben/gehad	
			Koor Zingen voor je leven / Ontspannen met Joosje	Wijkontmoetingscentrum Stad
	elke maandagmiddag	14.00-16.00 uur	Handwerken	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke maandagmiddag	14.00-16.00 uur	Schaken	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke maandagavond	18.30-21.30 uur	You've Got Talent	Talent House Harderwijk
	elke maandagavond	19.00-20.00 uur	Koffie / Thee inloop wijkbewoners	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
dinsdag	11 en 25 juni	10.00-11.00 uur	Wandelen	Wijkontmoetingscentrum Drielanden (verzamelen)
	11 juni	13.00-15.00 uur	Bijeenkomst Platform Informele Zorg	Huis van de Stad Harderwijk
	11 juni	19.30 uur	Stadsgesprek aardgasvrij wonen	CCNV, Stationslaan 26
	11, 18 en 25 juni	19.30-21.30 uur	Dementiecurcus voor Harderwijkers	www.topvoordementie.nl
	18 en 25 juni	13.30-16.30 uur	Conferentie Respijtzorg/vervangende Mantelzorg	Huis van de Stad Harderwijk
	18 en 25 juni	19.15-21.15 uur	Cursus reanimatie en AED Rode Kruis	Maltezerlaan 3 in Harderwijk
	elke dinsdagmorgen	09.00-12.00 uur	Mee Veluwe Inloopspreekuur	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke dinsdagmorgen	09.00-12.00 uur	Biljarten (0,50 ct voor 30 min)	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke dinsdagmorgen	10.00-12.00 uur	Huiskamer van de buurt	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke dinsdagmorgen	10.00-11.00 uur	Koffie / Thee inloop wijkbewoners	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke dinsdagmorgen	10.00-12.00 uur	FinancieelCafé	Wijkontmoetingscentrum Stad
	elke dinsdagmorgen	10.00-12.00 uur	Huiskamer van de buurt	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke dinsdagmiddag	13.30-15.00 uur	Ouderparticipatie allochtone ouders	Wijkontmoetingscentrum Stad
	in oneven weken	13.30-16.00 uur	Wijkatelier	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	in even weken	13.30-16.00 uur	Quilten	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke dinsdagmiddag	14.00-16.00 uur	Sjoelen	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke dinsdagmiddag	15.00-17.30 uur	Skills - voor jongeren 12-18 jaar (met lvb)	Talent House Harderwijk
	elke dinsdagavond	19.00-21.45 uur	Jongereninloop (12-23 jaar)	Talent House Harderwijk
	elke dinsdagavond	19.00-22.00 uur	Meidenwerk	Talent House Harderwijk
	elke dinsdagavond	19.30-22.30 uur	Klaverjassen	MFC De Roef
	elke dinsdagavond	19.30-22.30 uur	Klaverjassen	MFC De Roef
woensdag	5 juni	14.00-16.00 uur	Bloemstukje maken	Wijkontmoetingscentrum Stadsweiden
	5 en 19 juni	14.00-16.00 uur	Fietsen	Wijkontmoetingscentrum Drielanden (verzamelen)
	5 juni	20.00-23.00 uur	Pinksterbingo WV Stadsdennen en Frankrijk	MFZ De Kiekmure
	12 juni	hele dag	Nationale Buitenspeeldag	Harderwijk/Hierden
	12 juni	13.30-15.00 uur	Gespreksgroep Koraal voor iedereen met een 'partner met dementie'	Wijkontmoetingscentrum Stadsweiden
	12 juni	19.30-22.00 uur	Energiecafé Endura	California Creatieve energie. Deventerweg 2A
	19 juni	10.30-12.00 uur	Werkgroep Dementievriendelijk Harderwijk	Huis van de Stad Harderwijk
	19 juni	15.30-17.00 uur	Stuurgroep Krachtig Kleurrijk Harderwijk	Huis van de Stad Harderwijk
	elke woensdagmorgen	09.00-11.30 uur	Tekenen en schilderen	MFZ De Kiekmure
	elke woensdagmorgen	09.00-12.00 uur	Biljarten (0,50 ct voor 30 min)	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke woensdagmorgen	09.30-11.30 uur	Taalcafe Harderwijk	MFZ De Kiekmure
	elke woensdagmorgen	10.00-11.00 uur	Koffie / Thee inloop wijkbewoners	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke woensdagmorgen	10.00-11.30 uur	TabTop inloop	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke woensdagmorgen	10.00-12.00 uur	Huiskamer van de buurt	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke woensdagmorgen	10.00-12.00 uur	Koersballen	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke woensdagmorgen	10.00-12.00 uur	Huiskamer van de buurt	Wijkontmoetingscentrum Stad
	elke woensdagmiddag	14.00-16.00 uur	Spelletjesmiddag	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke woensdagmiddag	14.15-15.00 uur	Meer Bewegen voor Ouderen (tegen betaling)	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	in de oneven weken	17.00-21.00 uur	See Joe	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke woensdagavond	19.00-21.45 uur	Jongereninloop (12-23 jaar)	Talent House Harderwijk
	elke woensdagavond	19.00-22.00 uur	Meidenwerk	Talent House Harderwijk
donderdag	6 juni	19.00-20.00 uur	Inloopavond van Petrakerk	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	13 en 27 juni	19.00-21.00 uur	Ukelele club (samen muziek maken en zingen)	Wijkontmoetingscentrum Stad
	20 juni	18.00-20.00 uur	Broodmaaltijd door vrijwilligers (tegen betaling)	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	27 juni	13.00-17.30 uur	"Speciaal talent zoekt werkgever" (Harderwijkse Uitdaging)	Raadzaal Stadhuis Harderwijk
	27 juni	19.30-22.00 uur	Lezing Colette de Bruin - Geef me de 5	theaterzaal CCNV Harderwijk - voor ouders
	elke donderdagmorgen	09.00-12.00 uur	Biljarten (0,50 ct voor 30 min)	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke donderdagmorgen	10.00-11.30 uur	Huiskamer van de buurt	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	1e donderdagmorgen in de maand	10.00-12.30 uur	Koffie met muziek	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke donderdagmorgen	10.00-16.00 uur	Het Onderonsje	Koetshuis Hierden
	elke donderdagmiddag	13.30-15.00 uur	NaaiCafé	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke donderdagmiddag	14.00-15.30 uur	Spelletjesmiddag, kaarten maken (met eigen materiaal)	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke donderdagmiddag	14.00-16.00 uur	Schaken, Kaarten maken, Computerhulp	Grand Cafe van Weideheem
	elke donderdagmiddag	15.00-16.00 uur	Spreekuur UWoon	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke donderdagmiddag	15.00-17.30 uur	Skills - voor jongeren 12-18 jaar (met lvb)	Talent House Harderwijk
	elke 2e en 4e donderdagavond	19.00-21.00 uur	Klaverjasclub	Grand Cafe Weideheem
	elke donderdagavond	19.00-21.00 uur	Grip-inloop (voor jongens en meiden met autisme)	Talent House Harderwijk
	elke donderdagavond	19.00-21.00 uur	TaalCafé Harderwijk	MFZ De Kiekmure
vrijdag	7 juni	09.30-12.00 uur	RepairCafé	Kringloop Het Goed
	7 juni	16.00-21.00 uur	Huiskameractiviteit voor jonge mantelzorgers	Talent House
	21 juni	13.30-17.00 uur	Bingo door wijkvereniging Stadsdennen/Frankrijk	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	28 juni	10.00-12.00 uur	Koffie inloop voor (allochtone) vrouwen	Wijkontmoetingscentrum Stad
	elke laatste vrijdag in de maand	09.30-11.30 uur	Interculturele koffieochtend	Wijkontmoetingscentrum Stad
	elke vrijdagmorgen	10.00-11.00 uur	Koffie / Thee inloop wijkbewoners	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke vrijdagmorgen	10.00-11.30 uur	Sjoelen	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	in even weken	10.00-11.30 uur	HandwerkCafé	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	in oneven weken (niet op 7/6)	10.00-11.30 uur	Bloemschikken	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke vrijdagmorgen	10.00-12.00 uur	Kaarten maken	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke vrijdagmiddag	13.00-16.00 uur	Klaverjasclub	Wijkontmoetingscentrum Drielanden
	elke vrijdagmiddag	14.00-16.00 uur	Sjoelen & Haak- en Breiclub	Wijkontmoetingscentrum Stadweiden
	elke vrijdagmiddag	14.30-15.30 uur	Koffie / Thee inloop wijkbewoners	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke vrijdagmiddag	14.30-16.00 uur	Rollatordansen (tegen betaling)	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
zaterdag	15 juni	10.00-16.00 uur	Buitenrommelmarkt WV Stadsdennen & Frankrijk	Alb. Verweyplein
	15 juni	15.00 uur	Uitreiking 1e exemplaar glossy Het Gezicht van Harderwijk	Stadsmuseum Harderwijk
	15 juni		EetCafé Evelien (18-35 jaar)	Oude Synagoge Harderwijk
	elke laatste zaterdag in de maand	10.30-13.00 uur	Repair Café Rietmeen	De Rietmeen (bij tunneltje)
	elke laatste zondag in de maand	10.30-11.30 uur	Koffie / Thee inloop wijkbewoners	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg
	elke zondagmiddag	13.30-15.30 uur	Thuishuiselijke Zondagen	Wijkontmoetingscentrum Stad
zondag	elke zondagmiddag	15.00-16.00 uur	Vrouwen ontmoeten vrouwen	Wijkontmoetingscentrum De Aanleg

Check ook de UitAgenda op www.heerlijkharterwijk.nl

PEUKEN ZOMAAR OP STRAAT GOOIEN MOET KUNNEN. TOCH? OF NIET?

denk mee, doe mee! op onlinestadsgesprek.harterwijk.nl

[Naar de website](#)

Colofon:

Deze krant is in juni 2019 uitgegeven door gemeente Harderwijk.
Meer informatie? Neem contact op met Team Communicatie. 0341 - 411 911

Teksten: Harry Schipper
Beeld: Harry Schipper, Ton Pors (hoofdbeeld voorpagina), Frits Sparnaaij (pagina 4)
Opmaak en illustratie: Inzpire design & communicatie

